5TH YEAR OF PUBLICATION NO. 83
CHATHAM, ONTARIO, MARCH 15, 1954

CALVINIST-CONTACT

IN DIT NUMMER:

HOLLAND-CANADIAN MAGAZINE

KLOMPENMAKER IN BOVENKERKE (N.H.), NED.

Onze Culturele Taak

Deze titel impliceert niet, dat een ieder het er over eens is, dat er een culturele taak voor onze kerk en haar leden ligt in de wereld, met name in Canada. Integendeel.

Voor sommigen is de cultuur, speciaal op het gebied der ontspanning, identiek met „de wereld". Daarom staat men van verre.

Om enkele voorbeelden te noemen: Als christen gaat men niet naar de bioscoop en men danst natuurlijk niet. Zo meent men te kunnen volstaan met het aannemen van een lijdelijke negatieve houding. Men heeft gelezen, dat in Nederland reeds jaren een Christelijke Filmactie bestaat en weet nu, dat ook daar „de wereld" intrede deed in de kerk. Men heeft ook wel eens gehoord, dat Dr. Abraham Kuyper tot devies had: „Christus moet op alle terreinen des levens als Koning heersen", maar daarmede kan hij niet hebben bedoeld: „in de bioscoop en op de dansvloer".

Intussen hebben de broeders en zusters, die zo denken en spreken, voor een zeer belangrijk deel gelijk.

Inderdaad moeten wij in het isolement onze kracht zoeken, omdat „cultuur" en „wereld" in dit land practisch samenvallen.

Aan de verwereldlijkte cultuur-uitingen, welke wij om ons heen waarnemen, kunnen wij niet meedoen zonder de Heer van ons leven te kwetsen en te verloochenen.

Niettemin geloven wij, dat God vraagt, en dat Kuyper heeft bedoeld, dat men vanuit dit opgedrongen en noodzakelijke (niet gewenste!) isolement, als bederfwerend zout, o o k het ontspanningsleven doortrekt en kerstent. Niet slechts om zichzelf te beschermen, maar bovenal uit verantwoordelijkheid voor de massa, voor de naaste, voor hen, die zich voortdurend infecteren door het aanschouwen van zeden-verwilderende films en voor hen, die zich in slaafse hartstocht, week aan week, begeven naar zwoele dansfestijnen.

Tegen deze achtergrond van **opdracht en verantwoordelijkheid,** moeten wij, menen wij, onze taak zien.

Maar **hoe** zien wij nu onze taak in concreto?

Wij geloven niet, zo wij daartoe al in staat mochten zijn, dat wij ons moeten werpen op het vervaardigen van bijbelsverantwoorde films, of dat wij zelf bioscopen moeten gaan exploiteren. Dit zou, zoals Rev. J. K. van Baalen onlangs terecht opmerkte, een te grote onderneming voor ons zijn.

Wat wij, binnen het raam der mogelijkheden en van het bereikbare, dan w e l kunnen doen?

Laten wij voorop stellen, dat wij in ons eentje, als Christian Reformed Church, absoluut **niets,** maar dan ook **niets** positiefs op dit gebied kunnen presteren. De verdeeldheid der kerken is oorzaak van hun machteloosheid..

Om onze opdracht te kunnen vervullen, althans om er in gehoorzaamheid een begin mede te kunnen maken, zullen wij contact moeten zoeken met The Canadian Council of Churches Tezamen met die kerken, die ons inzicht delen, zouden wij, als volgende stap, bij de Regering des lands moeten aandringen op het stellen en handhaven van strengere normen bij de filmkeuring. Hollywood moet o f geheel worden uitgeschakeld (zoals in Nederland na de oorlog geschiedde door de Ned Bioscoop Bond), o f worden gereorganiseerd.

Door middel van hun internationale contacten kunnen de samenwerkende kerken helpen bevorderen de import van goede Engelse, Zweedse, Deense, Franse en Italiaanse films.

Verder zorge men niet slechts voor boekbesprekingen in de kerkelijke pers, maar ook zoals in Nederland, voor deskundige filmrecensies.

Door ernstige voorlichting voede men, bij het licht der Schrift en des Geestes, vooral ook onze opgroeiende jeugd met critische zin op en lere men hen zuivere kunst waarderen en surrogaat afwijzen

Kerk en ouders hebben het zich, in dit onderdeel der jeugdvorming, niet gemakkelijk te maken .

Zolang echter aan deze taak geen gestalte is gegeven, hoede men zich voor bioscoop-bezoek. Dit zeggen wij met de meeste klem. Overigens bedenke men, en lere men de jeugd, dat God aanspraak maakt en beslag legt op geheel ons leven, op al onze tijd en zelfs op al ons geld. Jezus vraagt ons, ons gehele „hebben en houden" in dienst te stellen van Zijn komende Rijk.

Dan zal het bioscoopbezoek onder ons — ook na hervorming van het film-wezen — tot een minimum blijven beperkt.

Ook voor Calvijn, die het toneelleven in Geneve reformeerde, bleef de verantwoorde ontspanning een zeer bijkomstige zaak. De eenvoudigste dingen van het leven kunnen afgoden worden, door ze niet te aanvaarden in hun ondergeschikte betekenis.

Tenslotte moeten wij nog iets over het dansen zeggen. Het lijkt ons wenselijk, dat onze jeugdleiders, evenals in Holland, wat meer aandacht gaan schenken aan volkklorische - of volksdansen. Wil men onze jonge mensen van iets minder goeds terughouden, dan moet men er iets beters voor in de plaats stellen.

Wij geloven, dat op deze wijze, in dit onderdeel van het cultuurleven, in dit land, werkelijk iets openbaar gaat worden van de vernieuwende doorlouterende heerschappij van Jezus Christus.

Indien men zich, inzake dit vraagstuk, gedrongen gevoelt tot een bredere studie, bestelle men het boek over deze materie, dat in Nederland verscheen onder redactie van Ds. Lugtigheid en waarin vooral Prof. Dr. Schippers, hoogleraar in de Ethiek aan de Vrije Universiteit, zeer behartenswaardige gezichtspunten opent en richtlijnen geeft.

WILLIAM C. HOMBURG

Hoe onze familie en vrienden naar Canada kunnen komen

De fieldagenten onzer organisatie zijn steeds op de hoogte met immigratie-regelingen, beide in Nederland en Canada. Het is uw voordeel om zich tot hen te wenden, zij staan gereed om U hierin te helpen.

Hieronder volgt een **lijst** met **namen en** adressen van de fieldmen in Canada:

British Columbia:
E. LANINGA, 3676 Imperial Street, South Burnaby, B. C.
A. DE JONG, 1714 Nanaimo Street, New Westminster, B.C.
J. PRINS, Beverly, Alta.

Alberta:
B. NIEBOER. Iron Springs, Alta.
H. A. WIERENGA, 11323—111a Ave., Edmonton, Alta.
H. J. TEN HOVE, Blackfalds, Alta.

Manitoba en Saskatchewan:
TOM POLET, Lot 131, St. Anne's Road, P.O. Genthon, Man.

Ontario:
J. VELLINGA, Box 234, Chatham, Ont.
HAMILTON OFFICE, 279 Bay St. S., Hamilton, Ont.
C. STEENHOF, 31 Crane Ave., Weston, Toronto 15, Ont.
J. VANDER VLIET, 304 Dundas St., W., Trenton. Ont.
L. VANDEN BERG, Box 92, Brockville, Ont.

Quebec:
A. DE JONGE, 3075 Barclay Ave., Apt. 4, Montreal, P. Q.

Nova Scotia, N. Brunswick, P. Edw. Isl.:
H. J. LAM, P.O. Belmont, N.S.

CALVINIST-CONTACT
Holland-Canadian Magazine
Issued the 1st and the 15th of each month, under the auspices of the Christian Reformed Immigration Societies in Canada.
Publication Committee
Rev. A. Persenaire............President
Mr. J. Vander Vliet............Secretary
Rev. P. De Koekkoek............
Rev. J. Hanenburg............
Rev. J. Rubingh............
Mr. J. Van Staalduinen............
Mr. H. A. Wierenga............
Editor-in-Chief, Rev. John Gritter, 148 Wharncliffe Rd. N., London, Ont.
Business Manager, John Vellinga, Box 234, Chatham, Ontario
Departments and Editors
Van het Kerkelijk Erf, Rev. P. De Koekkoek
Immigration............Mr. J. Vander Vliet
Fieldmen's Corner............Mr. J. Vellinga
Voor de Vrouwen............Mrs. C. Witt
Young People's Page, ...Writers alternated from time to time
Children's Page............Mrs. J. Hanenburg
As One Preacher Sees It....Rev. J. K. van Baalen
Landbouw............Mr. Ir. J. Bakker
Contents:
All matters for publication should be sent to the office of the Editor-in-Chief, Box 234, Chatham. Ontario.
Subscriptions and Advertising:
Send all subscriptions, renewals, and advertising to the office of the Business Manager Box 234, Chatham, Ontario. Subscriptions $3.00 a year in advance.
Printers:
The Mercury Press, Chatham, Ontario.
Authorized as second class mail, Post Office Department, Ottawa, Ontario.

Editorials

DOOR JOHN GRITTER

Overdenkingen van een redacteur

Sedert schrijver ruim een jaar geleden op zich nam als redacteur van C-C te fungeren heeft hij gewoonlijk tweemaal per maand, telkens een dag, een dag of twaalf voor het blad uitkwam, een reis moeten maken naar het kantoor in Chatham. Hij gaat dan even voor de middag van huis, stapt op de bus, niet in de auto, want dat kost meer, komt even over twee in het kantoor aan, werkt daar tot even over vier, om dan tegen half zeven weer thuis te zijn. Wanneer dan in het drukke, overvolle kantoortje een plaatsje voor hem is ingeruimd, en een stapel papieren voor hem is neergelegd, begint hij de stukken na te zien en indien nodig te corrigeren en de plaatsing ervan zoveel mogelijk te regelen.

Het is een nodig, zeer nodig, vaak interessant, ook wel eens moeilijk en tijdrovend en niet steeds inspirerend karweitje.

Sommigen van de vaste schrijvers zijn steeds op tijd, hebben alles fijn in orde. Eervolle vermelding verdienen in dit verband de schrijfsters voor onze vrouwen, de broeder die schrijft over landbouw, de preacher die ons tamelijk geregeld vertelt hoe hij veel dingen ziet, en nu ook Uncle Richard, voor de boys en girls. Zulke medewerkers zijn voor een redacteur een grote hulp en hun werk is zeer gewaardeerd.

Anderen zijn niet zo geregeld, zijn soms te druk om te schrijven of hebben misschien niets om over te vertellen, moeten wel eens even aangepord worden.

Jammer dat we de laatste tijd erg achter kwamen met het plaatsen van ingezonden stukken. Zulke stukken moeten we hebben: daarin voelen we ietwat de polsslag van het volk; daar zijn blijkbaar ook wel liefhebbers; maar voldoende ruimte ontbrak ons in de laatste tijd. We wilden gaarne een extra Kerstnummer uitgeven; het was mooi en werd goed ontvangen, maar het noodzaakte ons enkele stukken te laten wachten. Toen, in de eerste twee maanden van 1954, moesten we ons beperken, want in het begin van het jaar is business slap, zijn advertenties niet zo gemakkelijk te krijgen, en we moeten niet weer in de schuld. Zo kwamen we ook weer achter hoewel de redacteur zelfs zijn ruimte afstond aan anderen. Nu moeten we trachten weer wat in te halen.

Hier is een stuk van drie bladzijden, maar dat valt mee. Een broeder schreef een stuk over onze jongens in Indonesia en hier. Het was in de vorm van een schets. Zijn doel was niet iemand zwart te maken maar te „wijzen op de nood, waar vele jonge mensen mee zitten en het wijzen op Gods gebod om Hem lief te hebben en onze naaste". Dat was zeker alleszins gepast. Ik heb als home missionary ook wel iets gevoeld van wat hij schreef. Ook al weer door gebrek aan tijd ontvangen veel van onze alleenstaande personen niet de aandacht waarop ze eigenlijk wel recht hebben. Dat is wel jammer: ik neem het deze broeder niet kwalijk dat hij ons even herinnert aan deze dingen. Een lezer, echter, heeft het zo niet opgevat, heeft nogal scherp geantwoord. Nu komt er een brief van de schrijver waarin hij persoonlijk zijn criticus nadere uitlegging geeft. Hij verzoekt doorzending daarvan aan zijn criticus. Dat lijkt ons een mooie oplossing van deze moeilijkheid.

Sommigen kunnen er niet bij dat de redacteur stukken plaatst die getekend zijn niet met de eigenlijke naam van de inzender maar bv. met „Een Waarnemer", of zoiets. Nu zijn redacteurs vaak wel erg domme mensen, getuige het oordeel van sommige lui, maar uw onderdanige dienaar meent toch dat dit mag. Dat is ook zowel in Nederland en hier en elders gewone praktijk. Natuurlijk moet men zijn naam aan de redacteur laten weten. Stukken waar geen naam bij is, gaan in de snippermand. Maar als men zijn naam laat weten mag men een schuilnaam gebruiken. En dan moet niemand aanstonds zeggen dat dat laf is. Soms kan een stuk, vooral wanneer het critisch is, meer invloed hebben wanneer de naam van de schrijver niet openbaar genoemd wordt.

Hier is iemand die wel eens wat wilde schrijven uit het Westen. Dat is fijn, want we ontvangen niet teveel uit die windstreek. Het goede dat hij van ons blad zegt vindt een goede plaats in ons hart. Hij wil schrijven als „De Stem uit het Westen". Dat klinkt misschien wat pretentieus, alsof hij de enige stem uit het westen is. We maken er dus van: Een Stem uit het Westen". Nu, laat „Een Stem" maar klinken.

Iemand zit gedurende zijn lunch uurtje op een kruk in een cafe wat te denken. Wil ook wel eens wat van zijn mijmeringen aan anderen meedelen door ons blad. Inzage van enkele van zijn proeven geeft ons de indruk dat ze wel gelezen zullen worden en de overdenking waard zijn. Dus: graag, maar niet in elk nummer, want daar zullen we voorlopig de ruimte niet voor hebben.

Nogeens weer terug tot achterstallige copie. Een inzender schreef indertijd over Kerstfeest en Sinterklaas. Hij wilde om dat treurig vermengen van Kerstfeest en Sinterklaas hier te bestrijden hebben, dat we allen ons zouden inspannen om Sinterklaasfeest op 6 December hier ingevoerd te krijgen. Daarop kwam reactie in stukken geplaatst in het Kerstnummer. Later nog meer. Ook een antwoord van de eerste schrijver. Dat alles bleef ook liggen vanwege gebrek aan ruimte, zonder dat de redacteur daar iets aan kon doen. Nu is dat veel te oud om geplaatst te worden. Het spijt ons erg en we bieden onze heel beleefde excuses aan. We voegen er deze wenk aan toe: Van die vermenging van Kerstfeest en Sinterklaas hebben we allen zeker een grondige afkeer. Maar gewoonlijk wordt daarover geschreven wanneer het alweer Kerstfeest is en te laat om in dat jaar er nog iets tegen te doen. Laat ons daarmee dit jaar maar vroeg beginnen. Willen de geachte schrijvers hun stof daarvoor omwerken en aanvullen en vroeg dit jaar inzenden dan willen we dat graag plaatsen. Een betere weg weet ik op dit ogenblik niet.

Een sarcastisch briefje uit . . .

Op een recent nummer kwam een foto voor van een schoolbus, die twee jaar geleden ook gebruikt was. Het sarcastisch briefje vraagt: als u nu al dezelfde schoolbus moet gebruiken in twee jaar, wat krijgen we straks opgediend als het een weekblad moet worden? Wel, het treft juist dat noch de redacteur noch zijn assistente in de office er erg in hadden dat deze foto al eerder gebruikt was, om de eenvoudige reden dat ze toen nog niet in de office waren. Wees maar gerust; als we een weekblad worden krijgen we ook wel foto's en anders laten we er wat nemen.

Ons nieuws is soms wat oud. Daar heeft het briefje ook een aanmerking op. Ja, dat komt ook al weer soms door gebrek aan ruimte of om andere redenen. Dan moesten we nieuwe copie vragen, zegt de criticus. Ja, mijn beste man, dat zou fijn zijn, maar zolang C-C verzorgd moet worden door mensen die eigenlijk met hun andere werk de handen al vol hebben, moet er wel eens wat bij door rollen. Maar we staan naar verbetering.

De broeder wil meer nieuws van andere plaatsen over vestigingsmogelijkheden, en zo meer. Best, fijn. Daar vragen we geregeld om. In de laatste weken komt er wel wat los. Schrijf zelf ook maar eens, broeder. Dan komen er licht wel meer.

Een andere criticus zei onlangs smalend: Ik wil het blad niet meer, het is toch maar werk van amateurs. Nu, dat we amateurs zijn willen we gaarne erkennen. Zijn er mannen van het vak die in dit werk gevormd zijn, dan willen we ze gaarne gebruiken. Laat ze zich melden of wijst ze maar aan. Dan maken we gaarne voor hen plaats. Zolang die er niet zijn, moeten anderen die daartoe aangezocht worden trachten ons blad zo goed mogelijk te verzorgen. Want dat moeten we toch hebben, nietwaar?

Nu, zo is dan die stapel papieren weer doorgewerkt. Daartoe was meer nodig dan die twee uurtjes in de office; daar gaan thuis ook nog wel wat uurtjes mee heen.

Het is niet geheel doelmatig als redacteur te fungeren op een afstand van 70 mijlen, maar „we make the best of it".

De eerste Maart, zo de Heere wil, vergadert het comite dat dit blad beheert. Belangrijke dingen komen ter sprake. Zo spoedig mogelijk lichten we u in over mogelijke nieuwe stappen in de ontwikkeling van ons blad.

We gaan vooruit.

We zijn overtuigd dat ons blad voorziet in een behoefte.

We zien uit naar steeds meer en betere krachten.

En we bidden toch, niet waar?

FOR BOYS AND GIRLS

UNCLE RICHARD

Boys and Girls,

In the first place will I tell you the answers to the questions of last time.

1 For this my son was dead and is alive again. (Luke 15 vs 24).
2 Wasp, alms, shed, high, inch, near, gang, tool, open, noun.
The first letters form the word WASHINGTON
3 Ik zal opstaan en tot mijnen vader gaan. (Lukas 15 vs 18).
4 Jong, oven, huis, apen, neef, neus, even, ster, Coba, ader, leeg, vals, ijzer, noot.
De eerste letters vormen de naam JOHANNES CALVIJN.

I hope you found them all.

Some of you asked me wether there were some mistakes in the Dutch riddle nr. III of the issue of Feb. 15th. I think the differences will come from the different translations we used, for I did not find a mistake. Anyway, the answers which you sent me were right. I shall always use the „Statenvertaling" when I give riddles from the Bible.

Then something about some letters.

Harry Scholten asked me for „kruiswoordpuzzles". It is not yet possible to give them. As soon as it can be done, you will find them, for I like them, too.

Wietske Bijlsma, tell your sister, that she also can send me the answers.

Willy Schinkel, fine that you found the English puzzles, too, though you have been here only for about six months.

Trientje Slofstra. You saw that the farmer's wife had 15 eggs. But the way you tried to find the answers was very interesting. It's a pity that there was a little mistake in it. The first one got 50% of the eggs + ½ egg. But the second one did not get 25% + ½ egg, for after the first sale there did not remain 50%, but (50%—½ egg). So the second lady got half of that + ½ egg, that is 25%—¼ egg) + ½ egg. Etc.

Jaap de Kok. See my answer to Wietske Bijlsma. You three can put your answers in one envelope.

Willie van 't Foort. I was very glad to receive your friendly letter. I believe you are the youngest of all my nephews and nieces from whom I receive letters. I promise you that I will come and see you as soon as I come near Cornwall. I was very surprised that you wrote a Dutch letter and such a neat one. How long did you go to school in Holland?

Dorothy, William and Annie de Haan. About the mistakes see above. An other word for "ooievaar" was supposed to be "uiver". You chose the word "eiber". Indeed that is an other Dutch word for ooievaar. I never thought of that. It was a little mistake of you, but you got your 4 points.

Fine that 15 more boys and girls joined our club.

How many points has everybody got now? (Only the names of the boys and girls which have more points than in the last issue and of our new friends).

Wietske Bijlsma 8, D. Bokma 2, Wilma Dieleman 8, John Eelkema 4, Willie Van 't Foort 3, Annie de Haan 8, William de Haan 8, Dorothy de Haan 8, Bokke de Haan 7, Sipke de Haan 7, Alice de Haan 7, Seppie Hoekstra 7, Donna Huizinga 2, Martha Hogeterp 8, Jaap de Kok 4, Nelly Niezen 2, Henry Numan 4, Jenny Nijwening 8, Elly Posthumus 8, Willy Schinkel 7, Trientje Slofstra 4, Fia Sluys 7, Pete Sluys 4, Harry Scholten 4, Andrew van der Tol 1, Gonda Uyterlinde 3, Tinie Vermeulen 6, Homme van der Vecht 7, Betty de Vries 5, Martha Jean Witt 8, Hennie Westra 5, Dick van der Wal 4.

Then is there the question about the boy which had to bring exactly 7 quarts of water to his mother. Did you find the answer?

He filled his 5-quarts pail. Then he poured the water out of that pail into the 3-quarts pail. Two quarts remained in the first pail. He threw away the 3 quarts of water, poured the 2 quarts out of the 5-quarts pail into the 3-quarts pail, filled his 5-quarts pail again and he had exactly 7 quarts of water.

And now we try our new puzzles!

UNCLE RICHARD,
P.O. Box 726, Petrolia, Ont.

I

. . x . . . .
. . x . . .
. . x . . .
. . x . .
. . x . .
. . x . .
. . x . . . .
. . x . . . .
. . x . . . .
. . x . . . .

1 a man who tried to lie to the Holy Ghost (Acts 5)
2 one of the cities of the Philistines where they brought the Ark of God.
3 a great prophet in the days of king Ahab.
4 a name that Jesus gave to one of His Disciples.
5 a king of the Amorites (Numbers 21)
6 a damsel which heard Peter when he knocked at the door.
7 a son of Noah.
8 a son of Joseph.
9 a son of Aaron.
10 the wisest king of Israel.

The third letters of these words form the name of one of King David's counselors. (II Samuel 16 and 17).

II

I read a sentence of 34 letters in my Psalter Hymnal. With the letters of it I formed the following words:

1.	6	12	25			
2.	18	16	17	2	34	
3.	22	15	24	3	10	
4.	30	28	29	2	5	
5.	23	27	31	5		
6.	21	20	19	9	16	24
7.	34	1	26	4		
8.	11	8	13	1	31	14
9.	7	32	29	33		

1 what people often drink.
2 the opposite of square
3 one less than four
4 anything you can hear
5 to cover with a thin layer of gold
6 somebody
7 small cubes, marked on the sides with one to six spots used in games of change
8 in truth; truly (The Lord Jesus often used it)
9 the 24th part of a day

Can you tell me which sentence I mean? In which Hymn did I read that sentence?

III

. . . x . . .
. . . x . .
. . . x . . . .
. . . x . . . . .
. . . x . .
. . . x . . . .
. . . x
. . . x . . . . .
. . . x . . .
. . . x .
. . . x . .

1 Romeins Stadhouder over Judea
2 Zeven jaar David's hoofdstad
3 Een van de zeven diakenen (Hand. 6 en 8)
4 Een heidens koning, die een Jodin tot vrouw had (Oude Testament)
5 De eerste vrouw van diezelfde koning
6 De man die de Joden verkozen boven Jezus
7 De vader van Bileam
8 Zoals de mensen in Lystra Paulus noemden (Hand. 14)
9 Iemand uit Jericho, die wegens zijn kleine gestalte in een vijgeboom klom
10 Een van de steden uit Lukas 10:14
11 Stad waar Paulus vandaan kwam

Al de vierde letters van ieder woord vormen samen de naam van een van Paulus' medegevangenen (Col. 4). Welke naam?

IV

In de langste psalm (berijmd) las ik een regel van 31 letters. Van deze letters kon ik de volgende woorden maken:

1. 23 1 8 9
2. 3 11 27
3. 7 22 5 20 10
4. 17 24 14 12 25
5. 2 16 15 15 26 25
6. 18 4 13 9
7. 19 6 21 1 2
8. 22 29 20 23
9. 28 30 31 13 6

1 klein diertje, dat nogal veel schade doet
2 iets wat een mens dronken kan maken
3 iets wat je 's nachts vaak hebt
4 waaruit kolen, diamanten enz. gehaald worden
5 waren vroeger om iedere stad
6 een gezellig en nuttig huisdier
7 wat God formeerde uit een ribbe van Adam
8 het beste deel van de melk
9 waar je meestal je schoen mee dicht maakt.

Welke regel bedoel ik en waar kun je deze vinden?

En nu nog even een sommetje over „water halen".

Moeder zegt tegen haar zoontje: „Haal me eens precies 8 quarts water. Hier heb je twee emmers, een van 5 quarts en een van 7 quarts. Bij de beek mag je zoveel water morsen als je wilt, maar je moet mij heel precies 8 quarts brengen."

De pientere jongen ging weg en bracht zijn moeder preceis 8 quarts water in de twee emmers. Hoe kon hij dat doen?

FOR THE YOUNG PEOPLE

Jan Knabbelgraag

Voordat ik met mijn verhaal begin, zal ik U eerst voorstellen Jan Knabbelgraag, die samen met Pa, Ma en de zeven kleine Knabbelgraagjes de sprong vanuit het „oude vaderland" gewaagd hebben.

Zo noemt Jan het tenminste, zie je. Och, ja, zijn vader denkt daar weer enigszins anders over, die heeft het dan over het „Emigratie gebod" uit Genesis en over Geloofsdaad. Maar ze zijn er, en . . . . Jan vindt Canada „a fine country".

Waar hij in Holland voor op de vingers getikt werd, doet hij hier zo maar, vanmiddag ook bijvoorbeeld, met „dinner" zei hij iets, wat de farmer ook altijd zegt als er een koe de melkemmer omtrapt. Hij voelde wel aan dat het niet zo „opvoedend" was, maar er werd toch niets van gezegd. Ja, waar Jan in Holland buiten gehouden werd, moet hij nu, nee niet in beslissen, maar er wordt toch wel degelijk rekening met hem gehouden.

Er kan niemand aan de deur komen, of het is: „Jan, ik kan die kerel niet verstaan!"

Maar hoe of het dan ook is, de familie Knabbelgraag slaat zich er flink doorheen, ze waren nog maar twee maanden in Canada en ze kochten zelfs al een car, ook door bemiddeling van Jan.

Als hij goed start en prima loopt, dan noemt Jan het „a dandy car", maar och dat heb je met iedere car wel eens, als hij niet wil zoals Jan wil, dan heeft hij er zo weer een andere benaming voor.

Ja, Jan past zich vlug aan, zeer vlug zelfs! Ze gaan elke Zondag tweemaal naar de kerk, ze kunnen net allemaal in de car. Jan stuurt dan. Hij heeft ook vrienden. Ze zitten altijd bij elkaar op het laatste bankje, als ik me niet vergis. Ja, Jan Knabbelgraag en z'n vriendjes mogen nu eenmaal graag op die „Geheelonthoudersbankjes" zitten. Je kunt dan allerlei „stories and jokes" (geen dirty ones) ophalen. En de dienst is zo om. Ja, zo nu en dan hoort hij wel eens iets van de preek, ja soms heeft hij het gevoel wel eens of hij in de kerk zit.

Maar ze zijn toch niemand tot last, de Dominee heeft nog maar een keer moeten zeggen, zo midden in de preek, dat het ook voor hen was; en toen, ja toen hebben ze geluisterd natuurlijk. Hij had het over de zoveelste Zondagsafdeling. En toen was het ook zo afgelopen. Aan het einde zonden ze nog van „Faith of Our Fathers! Living still . . ." en ze hebben uit volle borst meegezongen.

En 's Zondagsavonds naar de Young People Society. Daar gaat Jan ook elke week heen.

Ik zou U nog wel veel meer kunnen vertellen over onze vriend Jan, maar U kent misschien zelf ook wel van die gevallen. Ja, misschien ben jij zelf ook zo'n geval, zo'n Jan Knabbelgraag?

Dan zou ik je dit eens willen vragen: „Ben jij tevreden over jezelf. Over je houding, op catechisatie, in de kerk, op de Young People Society. Voel je jezelf geen DWARSDRIJVER; iemand die de boel altijd in het honderd schopt?"

Ik zou je nog veel meer kunnen vragen.

„Ben jij een strijder voor de Levensvorst? Voor jouw Levensvorst? Doe je altijd mee? Ja, werkelijk meedoen, en er zo maar niet bijhangen?

Ja nu kun je wel veel bezwaren opperen, maar hou je nu werkelijk van de WAARHEID en de VREDE. Ja? Zielsveel. Nog meer als dat je van een meisje kunt houden?

Zoek dan altijd **eerst** die Waarheid en Vrede. Begin je dag ermee, je Y.P.S., je alles. Laat het het voornaamste zijn, en altijd afvragen: „HOE kunnen we het BESTE studie maken van de Bijbel?"

Zo alleen met dat Woord voorop, ben je een echte STRIJDER.

Als je dit gelezen hebt zeg je natuurlijk: „Wat een gezwam, dat hebben we al zo vaak gehoord, dat zal wel van de een of andere ouwe kerel zijn". Maar dan heb je het mis, Jan! Ik ben net zo'n kerel als jij bent, Jan. Ook lid van Young People Society. En het komt met jou ook wel in orde Jan. Bidt maar veel, Jan. Dan kunnen we ook samen weer ECHT zingen van „Faith of Our Fathers! Living still." Ja, biddend zingen.

K. J. BOOT,
Red Deer

Paul De Koekkoek

Van het Kerkelijk erf

Classis Pacific

Het is nog maar een paar jaar geleden dat de Classis Pacific aanmerkelijk slonk door de organisatie van een nieuwe Classis, namelijk Classis Alberta. Indertijd meenden sommigen dat dit apart gaan van de Alberta kerken wel wat gewaagd en ongewenst was. Nu, wat de getalssterkte aangaat, is het duidelijk dat het in orde is gekomen. Pacific telt nu 29 gemeenten, en Alberta 28. De moeder is gegroeid en de dochter heeft haar bijna ingehaald! Het zal waarschijnlijk niet lang meer duren of moeder Pacific zal geboorte geven aan een tweede dochter: Classis British Columbia. Als de 12 gemeenten van Zuid West B.C. toenemen in ledental, en de dienstdoende predikanten verdubbeld in getal, dan komt de verdeling van classes natuurlijk aan de orde. Nu echter zijn we nog een groot gezin, en dat gezin kwam 3 Maart in Vancouver samen.

Alle gemeenten waren vertegenwoordigd. Ds. R. Tadema was president. De gewone rapporten van de verschillende **boards** van ons kerkverband werden gehoord, behalve die van de heidenzending. Laatstgenoemd verslag zal gegeven worden na de vergadering van dit bestuur die later in Maart zal gehouden worden.

Classis gaf toestemming aan Bethel, Vancouver en Alberni om eigen leeraar te beroepen. Bethel werd ook aanbevolen voor een $15000.00 lening uit de C.E.B.F. voor eigen kerkgebouw. New Westminster voor gelijk doel ook voor $15000.00, en Abbotsford voor $10,000.00.

Op verzoek van New Westminster maakte Classis regelingen voor het Colloquium Doctum met Ds. H. Van Andel, die in April vanuit Den Haag, Nederland, verwacht wordt om in hun midden de herderstaf op te nemen. De kerken van Whatcom County en van Z.W. Brits Columbia zullen dit behartigen. Ds. J. R. Van Dyke zal vooral de bespreking voor Classis waarnemen.

Afgevaardigden naar de a.s. Synode zijn Dss. J. Betten en J. R. Van Dyke, en de ouderlingen E. Kok (Lynden IV) en A. Breen (Everett).

Ds. C. Van der Ark ontving zijn emeritaat vanwege voortdurende ongesteldheid. De broeder moet vanwege een hartaandoening voor geruime tijd rust houden.

MR. PETER KOOI OVERLEDEN

Een onzer broederen, welbekend in Alberta en Zuidwest B.C. is na een kortstondige ziekte heengegaan. Hij stierf Vrijdag 26 Februari.

Mr. Kooi was een man van actie op allerlei gebied, en niet het minst voor en in verband met de kerk en de immigratie van ons volk. Eerst, voor lange tijd, toen hij met zijn gezin nabij Nobleford, Alberta woonde, en onze gemeente aldaar als ouderling diende. Later was hij actief in Zuidwest B.C., vooral in de Abbotsford omgeving, daar hij met de zijnen Abbotsford als woonplaats had gekozen. Eerst behoorde hij tot de Sumas, Wash. gemeente dicht bij de grens, en later tot de Abbotsford kerk, die hij zowel als de Sumas gemeente als ouderling diende.

De overleden broeder was voor enige jaren een zeer gewaardeerd fieldman Altijd bereid de immigranten met raad en daad bij te staan. Hij heeft veel inspannend werk gedaan. In allerlei functie bleek zijn nuchtere wijsheid en goed hart, maar zijn veelvuldig werk was niet goed voor zijn hart. Hij overleed aan een hartaandoening toen het scheen dat hij beter werd. De teraardebestelling had plaats in Lynden, Wash., nadat een rouwdienst onder leiding van Ds. J. Roorda, in de Abbotsford kerk was gehouden. De dss. Betten, Verwolf en De Koekkoek spraken ook een waarderend en vertroostend woord. Onze omgeving heeft veel aan broeder Kooi verloren, doch eigen gezin en familie het meest. Sta de Heere hen bij door Woord en Geest, en zij Zijne vertroostingen vele.

MR. ST. LAURENT BREAKS WITH AN R.C. INQUISITOR

It is a curious coincidence that the Canadian Prime Minister, Mr. St. Laurent, was in Rome at the very time that this outrageous act of official persecution of Protestant churches was taking place. It is ironical to read that the Catholic Action Italian Prime Minister, Mario Scelba, spoke at a state dinner in honour of Mr. St. Laurent where he expressed the hope that Canada and Italy, "Already so near in thier common understanding of Christian life and democratic freedoms," will work toward closer co-operation for all freedom-loving Canadians that the very minister responsible for the outbreak of systematic persecution against Protestants churches in Italy, boasted in the hearing of our Prime Minister that his "understanding of Christian life and democratic freedoms" was shared by Canadians. Surely it was Mr. St. Laurent's bounden duty to inform the Italian persecutor of the fact that Canadians treasure theeir heritage of British freedom of speech and of worship. Alas, alas, Mr. St. Laurent comes from a Roman Catholic province where freedom of religion is held in light esteem. Mr. Duplessis of Quebec is attempting to restrain freedom of worship in his province to the same narrow limits to which it is condemned in the Latran Pact concluded by the papacy and Musolini.

We are glad to note that Mr. St. Laurent did not have a private audience with the pope, though this was evidently due to the pope's illness rather than to any unwillingness on the part of our Prime Minister. We are informed that he visited the private residence of the pope and was received by high officials of the papal household, though the "Supreme Pontiff" was too ill to receive him. Thus one further humiliation was spared Canada, though no credit is due to our Prime Minister.

(The Gospel Witness)

WORDS AND DEEDS IN ITALY
(From "The Ottawa Citizen")

Canada understandingly seeks to strengthen bonds of friendship with its partners in NATO, and, during his visit to Rome, Prime Minister St. Laurent spoke in warm terms of Italy's "long tradition of culture and faith which we strive to keep alive and develop also on the other side of the Atlantic." These words were no doubt gratifying to his Italian hosts. So also would be his assurance that Italian immigration to Canada will be increased as much as possible.

For his part, Italy's Premier Mario Scelba declared his conviction at a state dinner in Mr. St. Laurent's honor "that a more intimate friendship between our two peoples will easily be reached in the future, with increased cultural and artistic exchanges." This was a reference to the announcement that a $50,000 Canadian foundation will be established to help Canadians study in Italy, and that a similar Italian foundation will be created when circumstances permit.

Such mutual expressions of goodwill are to be welcomed, especially when voiced by the leaders of two nations which a decade ago were enemies. Yet this happy incident has been accompanied by one of a very different stamp. This was the erasure by Italian police of the name of a Protestant church in Rome, and the seizure of a news photographer who photographed their act.

Premier Scelba, the firm upholder of Canadian-Italian friendship, is also minister of the interior and in charge of the police. In the minds of many Canadians, his sentiments will have little meaning until they become convinced that repression of religious minorities, upon whatever pretext, has no place in the policies of the present Italian government.

(Quoted in "The Gospel Witness)

Terrace, B.C.

Het is ongeveer een jaar geleden dat we in Calv.-Contact konden lezen dat de Chr. Ref. Church in Terrace ge-institueerd was. Sinds die tijd is er al weer heel wat veranderd. Onze kerk is zowat verdubbeld, nieuwe leden kwamen van Holland maar ook uit andere plaatsen in Canada. In het afgelopen jaar kwam het verenigingsleven op gang, er werd een Y. P. Soc. opgericht, een mannen en een vrouwenvereniging kwam tot stand. Op de Y.P. Soc. werdt Engels gesproken, maar de Mannen- en Vrouwenvereniging gebruiken nog de oude vertrouwde Hollandse taal. Er is een flinke Zondagschool met 2 onderwijzers, de kinderen gaven rond Kerstmis een concert, wat buitengewoon geslaagd genoemd kon worden, vooral als we bedenken dat ze nog maar zo kort bestaat.

In de herfst van 1953 werden we verblijd door de komst van Rev. G. Van Laar, die als Home Missionair naar Centraal B. C. kwam om daar de gemeenten Telkwa-Smithers en Terrace te dienen, dus hij moet zijn tijd nog wel over de verschillende gemeenten verdelen maar het is een goede stap vooruit. Een volgende stap zal zijn als we a.s. zomer een eigen kerk gaan bouwen, ook iets wat ons kerkelijk leven zeer ten goede zal komen. Want het is soms moeilijk een geschikte plaats voor de vergaderingen en catechisaties te vinden, maar als er voor de volgende winter een nieuw kerkgebouw is dan zal dat alles ook beter gaan. Onze mensen werken hier veelal in de Lumber Mills, sommigen werken in andere bedrijven, en zo langzamerhand zullen er ook meer mensen komen met een eigen bedrijf. Nu 40 mijl hier vandaan in Kitimat, Alcan zijn grote fabrieken opent zal er voor Terrace een goed afzetgebied komen voor z'n land- en tuinbouwproducten. Het klimaat leent zich goed voor producten die meer Oostelijk niet meer verbouwd kunnen worden want Terrace heeft een zeeklimaat met gunstige zomers en zachte winters. Velen onzer lezers zullen misschien nog nooit van Terrace gehoord hebben, maar herinnert u zich voortaan dat het in Centraal B.C. ligt en dat er een Chr. Ref. Church is die hier de vaan van het Calvinisme hoog wil houden tot eer van God.

G. HIEMSTRA
Box 734, Terrace, B.C.

Mens en Wereld

P. SPEELMAN

In ons artikel over de verwereldlijking spraken wij reeds over de huidige mens temidden van die wereld, van de „gemeenschap". We constateerden, dat de maatschappij van heden een der grootste oorzaken is, dat die mens niet meer leven kan als verantwoordelijk schepsel, dat is als een beelddrager van zijn Schepper. Die mens wordt geleefd en wordt steeds meer ontgeestelijkt. Dat was de verprolitariseerde mens, de massa-mens, die volgens vele kenners de mens van deze eeuw is. Over deze massa-mens willen wij graag nog enkele opmerkingen maken, tevens over de maatschappij, die er voor een groot deel schuldig aan is, dat de mens afstompt en tenslotte hoe naar onze mening dit geweldig, schijnbaar onafwendbaar gebeuren tegemoet getreden moet worden. Laten wij aan deze dingen niet voorbijgaan, alsof wij er niets mee te maken hebben. Want dat is niet zo, wij staan midden tussen zulke mensen, onze Chr. gezinnen, ons leven en dat van de Kerk zijn ten nauwste bij deze dingen betrokken, erger, ook binnen eigen veste werkt dit proces, het gaat aan ons niet voorbij.

In heel het leven hier in het Westen zien wij een samengaan, blokvorming in de industrie, op politiek, defensie en economisch gebied. Denk aan de U.N.O. en al de lichamen waaruit zij samengesteld is, N.A.T.O., Europese federatie, allerlei economische unies, militaire pacten etc. We zien een gelijk maken van vele dingen, alles moet uniform wezen, standaards op gebied van de wapens over grote delen der aarde, echter ook op cultureel gebied, producten, gewoonten moet weg. Standaards geven de methodes aan hoe gewerkt, geproduceerd, hoe geregeerd, ja geleefd moet worden. De gemiddelden, de standaards maken uit hoe heel het leven in zijn werk dient te gaan. Het is angstaanjagend als wij de boeken lezen die op dit gebied uitkomen. De mens wordt uitgeschakeld, daar men zelfs in staat schijnt te zijn die soort mensen te doen voortbrengen, die nodig zijn voor het voldoen aan de eisen der standaards, waardoor de hoogste rendementen verkregen worden.

Persoonlijke verantwoording, de persoon en het persoonlijke gaat op de achtergrond. De industrie wordt steeds moderner, het machinepark meer geperfectioneerd, alles tot in de puntjes uitgezocht. In dit proces wordt ook de mens meer geperfectioneerd, meer gecontroleerd en geuniformeerd. De mensen worden ook gelijk gemaakt. Dit kan op zekere hoogte, daar ontgeestelijkte mensen, massa-mensen, in veel opzichten gelijk zijn. Zij denken niet meer zelf, daar dit niet nodig is, zij leven niet meer zelf, maar het is voorgeschreven hoe men leven moet of de maatschappelijke constellatie is zo, dat men als gelijken moet leven. Eigen initiatief verdwijnt, de karakter verscheidenheid komt niet meer zo tot uitdrukking. Wij lazen ergens, dat in dit proces het „ik" steeds meer verandert in „wij" en dit „wij" overgaat in een „het". Het heeft geen zin om de schouders op te halen alsof het niet ontstellend is, evenmin heeft het zin om te zeggen, dat men er buiten wenst te blijven. Wij staan er namelijk midden in en zijn er allen bij betrokken.

Het allerergste is wel, dat velen dit leven op allerhand gebied als normaal beschouwen of er al aan gewend zijn, terwijl het abnormaal is. De mens leeft abnormaal, de arbeider werkt onder abnormale omstandigheden, de methoden in de industrie, de fabriek, de politiek, gebruiken in onze gezinnen, vormen in de kunst en verder in de gehele cultuur, de leefwijze en gaat u maar door zijn abnormaal. Deze wereld is in haar gedragingen abnormaal en wij denken vaak, dat het gewoon en normaal is. Die wereld, die mens in al zijn uitingen dient weer normaal te worden. Het kan gebeuren en de voorbeelden ziet ieder in zijn omgeving, dat de arbeiders in de meest moderne bedrijven zich gelukkig voelen en dit normaal vinden, dat zij werken zoals het gebeurt. Zover zijn heel veel mensen al heen, dat men niet meer ziet, dat men geen mens meer is. Een dood wezen leverancier van wat energie, dat zich in eigen tijd laat leiden door zekere massa instincten. Geen levend, geestelijk wezen, dat mens heet. Te erg? Denkt U

FEUILLETON

Tussen TWEE Machten

DOOR S. HARRISON

16)

„Zijn we het allen met het voorstel van Mr. Wilton eens?" vroeg dominee, de hamer opnemende.

„Ik vind het jammer, dat dominee gezegd heeft: „Als u geen inlichtingen geeft over het ontslag van Mr. Wellington, dan kan ik met u in de kerkeraad niet samenwerken." Ik dacht, dat de kerkeraad er over beslissen moest, of iemand ouderling kan blijven."

Het was Mr. Stower, de drukker, die deze opmerking ten beste gaf.

„Maar Mr. Stower, waar zou het heengaan, als men, wanneer er inlichtingen gevraagd worden over een of andere verkeerde practijk, zich ervan af kon maken met te zeggen: „Dat raakt mijn zaken. Daar heeft de kerkeraad niets mee te maken."

Het feit, dat Mr. Stefenson geen inlichtingen wil geven, toont mijns inziens, dat hij niet recht staat."

„Dat mag u niet zeggen, dominee. U moogt niet oordelen", klonk nu de stem van Mr. Dupont Stefenson.

„In ieder geval: Mr. Stefenson vraagt ontslag. Laten we het ontslag aanvaarden, dan is de moeilijkheid voor een groot deel opgelost."

„Lang niet. Mr. Stefenson zegt nu al: „Dominee wil mij uit de kerkeraad hebben. Ik ben zo wijs geweest hem voor te zijn en mijn ontslag aan te bieden." Het is niet uit vrije wil, dat hij ontslag neemt. Hij doet het noodgedwongen. Als we hem het ontslag geven, vrees ik voor allerlei moeilijkheden."

„Zullen we stemmen, broeders?"

„Kunnen we niet advies vragen bij een van onze professoren?" Mr. Cobler scheen deze oplossing wenselijk te achten. Het betekende in ieder geval uitstel.

„Maar wat moeten we dan Mr. Stefenson berichten. En waar moet hij gaan zitten?"

„Wij berichten hem heel eenvoudig, dat wij advies hebben aangevraagd. Hij kan gaan zitten, waar hij wil."

„Hoe denken de broeders hierover?"

„Ik acht dit niet nodig, dominee. Het eenvoudigste is zijn ontslag." Aldus Mr. Wilton.

„Advies vragen", riepen ondertussen verschillende andere stemmen.

„We zullen hierover moeten stemmen, broeders. De scriba wil de stemmen wel opnemen?"

„Voor"... „Voor"... „Tegen"... „Tegen"... „Tegen"... „Voor"... „Tegen'... Dominee kreeg hoop dat het nog afgestemd zou worden. Want de verhouding werd, tot het advies binnenkwam, onmogelijk. „Voor... „Tegen"... „Tegen"... Het ging goed, dacht dominee. „Voor"... „Voor"... „Tegen"... „Voor"... „Voor"... „Voor"... „Ik zelf: tegen".

„Hoe is de uitslag, scriba?"

„Negen voor advies vragen, acht tegen."

„Dus wij zullen advies vragen. Bij wie broeders?"

„Bij onze hoogleraar in het kerkrecht, natuurlijk."

„We hebben er twee. Prof. O'Neill en Prof. Skeeper."

„Ik stel voor bij Prof. Skeeper, daar heeft onze dominee bij gestudeerd. Die werkt ook gewoonlijk de zaken vlug af. Prof. O'Neill laat de mensen wel eens wat heel lang wachten."

„Niemand op tegen?"

Het werd goed gevonden. De scriba zou aan Prof. Skeeper de zaak uiteenzetten en zijn advies vragen.

„Dat komt best in orde", zei Mr. Wilton na de vergadering tegen dominee. „De zaak is toch duidelijk genoeg. Omdat die lui een goede klant hebben aan Mr. Stefenson, durven ze hem niet afvallen. De mensen met een onafhankelijke positie stemden tegen op Stockwall na. En van de zakenmensen stemde alleen James tegen. Tien tegen een dat Mr. Stefenson nooit wat bij hem koopt."

„ 't Is toch droevig, dat het geld zoveel invloed heeft, zelfs in een kerkeraad."

„Dat moet u zo donker niet zien. Hun zaken-belangen werken zonder dat ze het zichzelf bewust zijn in op hun ideeen. Ze verbuigen niet bewust het recht. Ze menen, onder invloed van de grootheid van Mr. Stefenson, dat ze zo het belang der gemeente dienen."

„Maar dat is toch een geheel verkeerd idee."

„Dat ben ik met u eens, maar wat is er aan te doen?"

„Niets, vrees ik."

Thuis zag Mrs MacLure wel, dat haar man het niet gemakkelijk op de kerkeraad had gehad.

maar eens na, dan zijn wij niet ver van de waarheid.

In dit vraagstuk gaat het niet om de kwestie van geld, maar om een zaak van verantwoordelijkheid. Deze massalisering heeft ook zijn directe gevolgen voor de kerk, daar de massa-mens vervlakt in zijn geestelijk bestaan en daarom ook het kerkelijk besef doodt. Men noemt de opkomende massa-mens wel de vierde mens, die gesloten zou zijn voor het Evangelie en met de ons bekende Evangelisatie methoden niet meer bereikt kan worden. Dit lijkt ons niet wel mogelijk, maar daarover nu niet. In ons christelijk kamp, op het kerkelijk erf betekent deze massavorming een steeds minder beseffen van de taak en roeping, die wij hier op aarde hebben en het wegebben van het vertrouwen op- en het geloof in God. Wij hebben het beeld ook wel gebruikt, waarbij wij deden uitkomen, hoe het beeld van Christus in ons steeds meer plaats maakt voor het beeld der wereld, een beeld der omstandigheden.

Met dit proces binnen de kerk en binnen het Christelijke kamp hangt naar wij geloven ook samen, het gebrek aan meeleven met het kerkelijk werk. Een kerk van dominees en ouderlingen met een klein aantal werkende gemeenteleden. De gemeenschap der heiligen, het profeet, priester en koning-zijn van allen verdort. Gebrek aan werkende mensen in de organisaties. Oorzaak, dat wij zo vaak het enthousiasme de heilige ijver in de dienst van de kerk en Gods Koninkrijk missen. Alles schijnt dat mogen wij niet zeggen, Wat dan? Wat moet die wekelijkse kerkgang, de preken, de catechisaties, eigen bijbellezen, sprekers, lezen en bidden thuis, als dit werkelijk „geloven met het hart en belijden met de mond" was, wat moest dit alles niet een geestelijke kracht en enthousiasme, een liefde en trouw voor God en Zijn Dienst te zien geven, die wij niet zien en waarvan wij niet altijd bijzonder veel merken. Hier werkt dit proces van massalisering, dat ons doet insluimeren en losweekt van ons geestelijk bestaan. De klachten over de dominee en zijn preek, geen zin om te lezen, studie te maken, om zich in te spannen ook in en voor de kerk, is ten dele op haar retour. Ontspanning is het wat de klok slaat, zo gauw de deur van het kantoor dicht valt of de fluit van de fabriek het sein geeft. Ontspanning is de kerkdienst misschien ook wel. Lezers, een vreselijk proces en werkelijk wij geloven, dat bovenstaande de waarheid is. Wij mogen niet achter de problemen wegkruipen en ook de werking en de gevolgen van dit proces niet verdoezelen.

In de maatschappij zagen wij diezelfde mens, die in zijn arbeid alleen nog maar een middel ziet om de kost te verdienen en zijn plezier en gemak op te voeren. De mens, die veelal geen diepe zorgen meer kent en daarom van zorgen niet meer weten wil. Er zijn mensen en gelukkig nog velen, die ondanks de omstandigheden, ondanks dit hen aangrijnzende proces toch behoed worden voor dit massa-mens zijn, dit geestelijk fit zijn en alle mogelijkheden aangrijpen om als mens te blijven levenbeelddragers van God. Dat is genade, dat is een geschenk. Het gros der mensen komt er echter niet onder uit, daar voor hen de stoffelijke belemmeringen te groot of dat zij geestelijk niet sterk genoeg zijn om er boven uit te komen. Naast de eigen verantwoordelijkheid liggen de oorzaken daarvan in de maatschappij, die inwendig voos en ziek is en die veranderd dient te worden, waarbinnen reformatie plaats moet vinden.

De mensheid over het algemeen is niet tevreden met deze maatschappij, zij kan daarin niet bestaan, haar vreugde vinden en voldoening ontvangen. Zij wordt onverschillig, laks en alles laat haar koud of men loopt over naar een nieuw of ander stelsel, dat men niet kent, maar waarmede men het proberen wil. Men wil meer, men wil het anders in de maatschappij. In grote delen van de wereld loopt men naar het communistische kamp en stelt vertrouwen in Rusland. Waarom? Men kent het communisme en weet wat men ervan verwachten kan, het spreekt echter niet meer tot het bewustzijn der mensen. Zelfs al zou een der Kremlin bonzen zelf komen en vertellen hoe het in werkelijkheid toegaat. Het schrijven van boeken baat daarom zo weinig. Ook in het Westen, hier in Amerikaans continent is de dreiging van het communisme latent.

Het opwerpen van verdedigingswallen aan de ene kant en zoethouden met geld aan de andere kant moet dit communisme bezweren en de oplossing brengen. Tot betere oplossingen, tot dieper nadenken is het menselijk verstand, is de leiding der volken, niet in staat. Menselijke oplossingen kunnen hier echter pas helpen, als zij geestelijk ge-ent zijn op de Chr. levens- en wereldbeschouwing. Hier ligt niet in de eerste plaats een materieel, maar een geestelijk probleem. Vandaar, dat de massa-mens niet slechts betrekking heeft op de „Arbeider". In onze hele maatschappij vallen ook grote groepen van wetenschappelijke en administratieve arbeiders, van middenstanders en boeren, van hoog tot laag aan deze vermassalisering ten prooi. Vanzelf wordt dit proces nog verergerd waar de bedeling met stoffelijke goederen uiterst karig is. Het is een innerlijk proces, waarvoor velen, ook onder leiders der maatschappij, geen oog hebben.

(Wordt vervolgd)

„Hoe was het, man?"

„Och, het valt niet altijd mee een kerkeraad te leiden. Zoveel hoofden zoveel zinnen."

„Waren er bizondere moeilijkheden?"

„Ja". Dominee vertelde zijn vrouw het een en ander.

„Het jammerlijke is, dat de meesten Stefenson naar de ogen zien, alleen om de klandizie."

„Trek je daar zoveel niet van aan. Ik begrijp die mensen best. Pas jij maar op, dat je de vooraanstaande lui niet tegen je in het harnas jaagt. Je drijft soms zo door. Je moet wat soepel wezen."

Dominee dacht: „Had ik maar niets gezegd. Ze begrijpt de moeilijkheden niet."

VIII. PROFESSORALE ADVIEZEN

Professor Skeeper zond binnen een week uitvoerig advies terug. Het was geheel, zoals Ds. MacLure en Mr. Wilton hadden verwacht: Iemand, die geen inlichtingen wilde geven, waar een beschuldiging tegen hem was ingebracht, kon onmogelijk ouderling blijven. Zelfs mocht Mr. Stefenson niet toegelaten tot het Heilig Avondmaal, zolang hij weigerde zich met Mr. Wellington te verzoenen of aan te tonen, dat Mr. Wellington zich misdragen had.

De brief werd op de eerstvolgende kerkeraadsvergadering voorgelezen. Dominee verwachtte niet anders, dan dat de ontslagaanvrage van Mr. Stefenson nu zonder moeite zou worden aanvaard.

Maar dominee vergiste zich.

De scriba had Mr. Stefenson geschreven, dat over zijn ontslagaanvrage inlichtingen zouden worden ingewonnen bij een onze hoogleraren.

Mr. Stefenson kwam bij Mr. Cobler in de winkel: „Jullie hebben zeker Prof. Skeeper geschreven. Het zou me niet verwonderen, als die de dominee gelijk gaf. Ds. MacLure is een oud-leerling van Prof. Skeeper. Zulke lui houden hun leerlingen altijd de hand boven het hoofd".

„Maar Prof. Skeeper weet toch niet hoe dominee erover denkt? De scriba heeft hem geschreven".

„Daarom kan dominee hem toch ook wel ingelicht hebben? Ik heb mijn ontslag ingediend. En nu de zaken zo lopen, ga ik er liever uit. Maar als jullie onbevooroordeeld advies wilden, hadden jullie Prof. O'Neill moeten vragen. Die kent geen van beiden".

„U kon wel gelijk hebben. Ik heb de zaak zo nog niet bezien. Nu maar eerst afwachten. Ik hoop u voor de kerkeraad te behouden".

Toen dominee de brief van Prof. Skeeper had gelezen, en min of meer triumferend opkeek, — hij was blij, dat door dit advies de zaak nu eindelijk in orde zou komen, — vroeg Mr. Stower het woord.

„Dominee, ik had het misschien de vorige maal dadelijk moeten zeggen. Maar een mens kan niet overal aan denken. Was het niet beter, dat we, om de ernst der zaak, ook Prof. O'Neill nog om advies vroegen? Twee weten altijd meer dan een. Mr. Stefenson hoeft het niet eens te weten. Deze brief is heel spoedig ingekomen. Als Prof. O'Neill even zo vlug terugschrijft, zijn we toch binnen de drie weken met de zaak klaar.

Ik leg dit maar in 't midden der vergadering. Het leek mij beter toe, om het belang van de zaak, advies van beide kanten te hebben ontvangen."

Dominee was verbluft door dit voorstel.

„Hoe komt u daar nu bij Mr. Stower. We hebben advies gevraagd en gekregen. Omdat het misschien niet naar uw zin is, wilt u weer een ander vragen. Zo komen we nooit klaar. Dat is ook niet recht."

„Dominee moet niet boos worden. Het gaat er ook niet om, of ik mijn zin krijg. Het gaat om het best van de gemeente. Ik leg mijn voorstel in het midden der vergadering. Laat u stemmen."

„Maar dat is toch te gek."

„Ik vraag stemming aan."

„Ja, stemmen", zeiden enkele anderen.

Dominee keek wat hulpeloos rond.

„Dan stemmen maar."

Dezelfde stemverhouding als de vorige keer.

Dominee stond perplex.

„De scriba wil wel schrijven?"

„Ja, dominee. Dezelfde brief als aan Prof. Skeeper zeker?"

„Dat is goed."

„Mogen wij die brief ook horen?"

„Wat 'n wantrouwen", dacht dominee.

Hij zei: „Natuurlijk".

De brief werd voorgelezen en goedgekeurd.

Onderweg sprak Ds. MacLure met Mr. Wilton over het nieuwe uitstel.

„Het enige bezwaar is, dat het weer minstens een week langer duurt, eer de zaak tot een einde komt. Die Stefenson is Zondag weer uit de kerk gebleven. De gemeente moet wel merken dat er iets aan hapert. We moeten tot een besluit komen. Dat advies van Prof. O'Neill zal wel net wezen als van Prof. Skeeper.

(Wordt vervolgd)

ST. CATHARINES, ONT.

Hier is enig nieuws van St. Catharines, nl. dat door de immigratie Vereniging een huis van 12 rooms is aangekocht. Vooral door de medewerking van onze leden van immigratie zowel als van de Chr. Ref. Church, welke voor het downpayment hebben gezorgd, is dit tot stand gekomen. Als huisbewaarder is de heer De Wachter aangesteld, die onder bekwame leiding het wel zal redden om verder alles in goede banen te leiden. Zo is het dan al een paar jaar begeerde zg. doorgangshuis" tot stand gekomen en kunnen we weer zien dat door „eendracht maakt macht" veel bereikt kan worden.

Moge de Heere Zijn zegen ook in deze gedijen, zodat vele van onze mensen de eerste dagen niet in eenzaamheid en zonder hulp hier hoeven door te brengen. Een saluut voor de heren van het bestuur der immigratievereniging voor het bereikte resultaat.

M. ABRAHAMSE,
R.R. 2, St. Catharines

GEWIEKSTE FOTOGRAAF EN MILDE MOLOTOW

Een Amerikaanse fotograaf is, naar thans gemeld wordt, er tijdens een muziek- en balletavond, die in de Sowjet-ambassade in Oost-Berlijn werd gegeven, in geslaagd binnen te dringen zonder uitgenodigd te zijn.

Ondanks het daar heersende verbod om te fotograferen begon hij foto's te nemen met een zeer klein toestel, dat de reputatie heeft door spionnen te worden gebruikt. De Russische minister van Buitenlandse Zaken, Molotow, ontdekte de handelwijze van de fotograaf, trad op hem toe en zei in het Engels:

„Weet u, dat het verboden is in deze salon foto's te nemen?"

Er heerste na deze woorden een gespannen stilte. De Amerikaanse afgevaardigden vreesden een incident.

„Jawel, uwe exellentie", antwoordde de fotograaf, zonder van zijn stuk te zijn gebracht.

„Weet u", hernam Molotow, „dat fotografen, die in het geheim foto's nemen, een lange gevangenisstraf riskeren?"

„Men leeft slechts een keer", antwoordde de Amerikaan.

Dit antwoord scheen bij Molotow in goede aarde te vallen. Hij drukte de Amerikaan de hand en zei: „Gaat u door".

NOORWEGEN WENST NEDERLANDSE IMMIGRANTEN

De Noorse minister van Handel, Erik Brofoss, heeft in het parlement verklaard, dat Noorwegen een onvoldoende bevolkt land is, en dat wanneer eenmaal een gemeenschappelijke Scandinavische arbeidsmarkt zal zijn ingesteld, overwogen moet worden jaarlijks een bepaald aantal Nederlandse landverhuizers toe te laten. De Nederlanders zouden als arbeidskrachten op voet van gelijkheid worden behandeld met de emigranten uit Zweden of Denemarken.

De minister zei dit naar aanleiding van het verzoek der organisatie voor Europese Economische Samenwerking om hulp voor het oplossen van de vraagstukken, die de overbevolking in Italie en Nederland stelt.

HARD!

De Engelsen, die altijd gaarne iets bijzonders hebben—laten we eerlijk zijn, zij hebben het ook—durven haast niet te eten als ze voor zaken in Duitsland vertoeven. Het valt tegenwoordig ook niet mee aan tafel te zitten in een der bevrijde landen, want je kunt zo goed zien wie nu eigenlijk bezet is geweest. Bovendien lezen we in een vooraanstaand Brits weekblad, dat de Duitsers hard bezig zijn de Britten op de knieen te brengen, gezien een tamelijk belangrijke import van Germaanse boordeknoopjes.

Maar het treffendst vonden wij de vraag van een Engels jongetje, dat met zijn vader naar Berlijn was geweest: „Als wij de oorlog verloren hebben, eten we dan ook zo lekker, daddy?"

VOOR DE VROUWEN

THE FAMILY, THAT PRAYS TOGETHER, STAYS TOGETHER

Dat staat te lezen op een bord voor een Rooms Katholieke Kathedraal in Edmonton. In het Hollands vertaald: Het gezin dat samen bidt, blijft bij elkander. Dat laatste is natuurlijk niet letterlijk bedoeld maar meer als: er zal een geestelijke band onderling blijven, godsdienstig zal het een eenheid bewaren.

Voor 100% gegarandeerd?

Hetzelfde is maar het gezegde van een mens. Maar toch wel waard om nader bezien te worden.

Een gezin, dat samen bidt. Wat is dat? Het uitspreken van het „Onze Vader" door het gezinshoofd, al of niet in gedachten meegebeden door de gezinsleden?

Nee, meer dan dat alleen. De vader bidt. In dat bidden dankt hij God voor de zegeningen, die het gezin ontving; legt hij de Hemelse Vader de noden voor van het gezin maar ook van de afzonderlijke leden. Dus wordt er ook gebeden voor dat kind dat die dag examen moet doen. Of voor een zieke of voor oma in Holland. Er wordt hulp afgesmeekt voor de eenzame werker op het zendingsveld, waarvan men las of hoorde. Van sleur zal zo geen sprake zijn; het leven in en buiten het gezin zal daar voor zorgen.

Het gezin tesamen dankt God voor zegeningen, tesamen bidden zij om hulp, gemeenschappelijk brengen zij God lof en dank en ook bidden zij tesamen om verzoening over hun zonden.

Wat denkt u, zullen de kinderen stil en eerbiedig zitten als er zo gebeden wordt?

Ik ben er niet bang voor.

Wel zal er van haast geen sprake kunnen zijn. Maar dat is niet erg. Wij moeten de tijd hebben om rustig, ook als gezin, tot God te naderen. Gelooft u niet, als dan b.v. een van de kinderen ver van huis gaat, het vast overtuigd is dat thuis zijn ouders, broers en zusters voor hem bidden en hoewel ver van huis, met hen verbonden zal gevoelen. Dat zal hem of haar tot grote steun zijn.

Gelooft u niet, dat een kind dat zo door zijn ouders wordt voorgegaan, dat voorbeeld zal volgen in z'n persoonlijk gebed?

Kijk, nu begrijpt u misschien beter wat bedoeld wordt met „stays together" of „blijft bij elkaar". Het kinderen zijn van een Heer en Heiland wordt via het gebed in het gezin beleefd, maar zal meegedragen worden in de wereld, hen geestelijk verbonden doen blijven.

Nu iets over de praktijk. Wanneer zal men zo met elkaar bidden? Dat zal afhangen van de tijd waarop het gezin in z'n geheel bij elkaar is. In ieder geval is er 's morgens reden te over om samen te bidden.

Ja, maar vader gaat vroeg de deur uit en moeder eet later met de kinderen.

O, laten we nu maar ophouden. Dat wordt te gevaarlijk. Want we komen daar zo maar tot de gedachte dat moeder het gezinshoofd moet vervangen, en nog wel in het bidden.

„Dat kan ik niet."

Ja, stel je voor, hardop bidden in je eigen woorden en waar je kinderen naar luisteren.

Zullen we door dat laatste maar gauw een streep halen? U kunt wel zachtjes tot Uw Vader in de hemel spreken, niet waar? Dan ook hard op.

Wat geeft het of uw zinnen niet goed lopen of uw woordkeus niet al te juist is? De kinderen horen heus wel of u het meent. Bovenal, Degene tot Wien u spreekt ziet het hart aan. Dat is beslissend.

Tot besluit nog een illustratie. ,

Het is Zaterdagavond. Luuk mag met vader mee naar opa en oma. Dat was zo de gewoonte; de kinderen die dichtbij woonden, gingen 's Zaterdagsavonds naar „huis". En soms was een van de klein kinderen zo gelukkig dat het mee mocht. Dit keer was Luuk aan de beurt.

En weet u wat het mooiste was van die avond?

Om een uur of tien werd de tafel gedekt, een vers kopje thee gezet en voor ieder een beschuit klaar gemaakt. Of dat smaakte.

Daarna las opa een stukje uit de Bijbel voor. En dan bad hij. Heel rustig, zonder haast.

Hij dankte voor de gezondheid, die ze mochten genieten en voor de opbrengst van het land; hij bad voor het kind, dat in een ander werelddeel woonde en voor het kleinkind, dat pas ter wereld kwam. De koningin en de ministers, de radio-vereniging en de zending kregen hun beurt. Maar vooral de Zondag, die op handen was. Als de dominee eens geweten had hoe daar een grootvader met z'n kinderen en kleinkinderen voor hem bad.

Zo eindigde dit gezin de week en bereidde zich samen voor op de Sabbath.

Nu is Luuk groot en heeft zelf een gezin.

Maar telkens als hij zich die Zaterdagavonden herinnert, wordt hij aangespoord om ook zo met zijn vrouw en kinderen de week te eindigen en de Zondag voor te bereiden.

Van geslacht op geslacht.

Welzalig 't huis, o Heiland onze zielen,
Waar Gij de vreugd, waar Gij de
Vriend van zijt,
Waar allen saam voor God als Vader
knielen,
En aan Zijn dienst zich ieder heeft
gewijd.
Waar aller oog blijft aan Uw wenken
hangen,
Waar aller hart voor U van liefde
slaat,
Waar aller mond U groot maakt met
gezangen,
Waar aller voet op Uwe wegen gaat.

Een hartelijke groet van

NEL VAN RIJ.

HET TWAALFUURTJE OP SCHOOL

In Canada komt het vaak voor dat kinderen te ver van school wonen om in de middagpauze thuis te zijn voor hun warme maaltijd.

Dan zal dus in de meeste gevallen een „lunch" meegenomen moet worden.

Sommige scholen zijn zo ingericht, dat de meegenomen etenswaren daar gewarmd kunnen worden. Andere hebben een eigen keuken waar min of mee volledige maaltijden kunnen worden bereid. Hoe het ook zij, het is van het grootste belang dat de kinderen in de middagpauze goed gevoed worden. Het resultaat zult U bij de kinderen opmerken in grotere activiteit en opgewektheid, oplettendheid en vooruitgang op school.

De „school-lunch" wordt verpakt in een metalen trommeltje, zoals men dat ook in Holland kent, of in een „lunch-box", waarin ook ruimte is voor een thermosfles. Vooral in de winter is warme melk of soep zeer aan te bevelen!

Het trommeltje moet elke dag grondig gereinigd worden met heet water.

DE INHOUD

De school-lunch dient te bestaan uit:

1 Melk

2 Rauwe groente of fruit, zoals een wortel, tomaat, appel of sinaasappel.

3 Een ei of vlees of vis als een der broodbelegsels.

4 Bruinbrood of „Canada-approved" wittebrood. Aan het laatste is een vitamine B-preparaat toegevoegd.

5 Boter of gevitamineerde margarine.

6 Een paar koekjes of een klein cake'je of i.d. voor de afwisseling.

Een aantrekkelijke, smakelijk uitziende lunch verhoogt de eetlust. Boterhammen, verpakt in „waxed paper" (vetvrij papier) blijven lang vers; ook een goed gewassen wortel, een stukje bleekselderij of andere rauwe groenten blijven er fris en zindelijk in bewaard.

Boterhambeleggingen

1 Plakjes overgebleven vlees met een slablaadje.

2 Gehakt met geraspte rauwe ui.

3 Vis, bijv. zalm of tunafish uit blik, met plakjes tomaten of komkommer er op.

4 Ei, hard gekookt, vermengd met wat mayonaise of honing.

5 Kaas, aan plakjes, al of niet gecombineerd met sla, gehakte walnoten, jam.

6 Pindakaas, al of niet bestreken met jam, mayonaise of honing.

7 Groenten, fijngesneden sla, geraspte wortel, radijsjes, tomaten, appel, dadels of pruimedanten.

Welke de belegging ook is, er moet niet te weinig van worden gebruikt, immers zij bevat de noodzakelijke voedingsstoffen.

In geen geval late men boter achterwege, welke belegging men ook kiest.

(Overgenomen uit een pamphlet uitgegeven voor Centrale Stichting Landbouw Emigratie).

EEN DOMINEE EN EEN SLOOT

Ds. K. Hart, die nu ongeveer 5 maanden in Canada en predikant in de Chr. Ref· Church te Wallaceburg, Ont., is, kwam terecht in een „ditch" bij Blenheim, toen z'n auto door de gladheid van de weg slipte.

Dominee brak een 5-tal ribben en liep enige andere verwondingen op.

Een plaatselijke arts verleende eerste hulp.

Ds. Hart hoopt binnen niet al te lange tijd z'n ambtelijke bezigheden weer te hervatten.

Doeltreffend en goedkoop

Vele Nederlanders in Canada lezen „Calvinist—Contact". Gebruik daarom deze kolommen voor uw familieberichten, zoals jubileums-, verlovings-, huwelijks-, geboorte- en overlijdens-advertenties en de aankondiging van uw verenigings-vergaderingen. Tevens voor hetgeen u te koop aanbiedt of vraagt en het vragen of aanbieden van personeel.

Kosten slechts 20 cent per regel of gedeelte van regel. Grote letters worden als twee regels beschouwd. Minimum tarief $1.50 per plaatsing.

Voor brieven onder nummer wordt 10 ct. extra per inkomende brief berekend voor porto kosten, enz.

Zend money-order met uw advertentie naar het administratie-adres:

Box 234, Chatham, Ontario

TEN HOVE

H. J. TenHove and Jelske Talstra

25TH ANNIVERSARY

March 21, 1954

BLACKFALDS, Alberta.

Children:

Mr. and Mrs. John Buit
Eb,
Dick
Betty
2 grandchildren.

Dinsdag, de 23ste Maart 1954, D.V. hopen onze geliefde ouders

HENDRICK ZANTINGH

en

KLAASJE ZANTINGH, geb. Otten

hun 25-jarige echtvereniging te herdenken.

Dat God hen nog vele jaren voor ons mag sparen is de wens van hun dankbare kinderen, kleinkinderen en Vader Otten.

DRAYTON Ont., Canada, R.R. 2

Gelegenheid tot feliciteren 's avonds na 7 uur in de School 8th of Peel.

WANTED

Young ambitious high school graduate by certified public accountant for public accounting office.
Apply: GORDON W. CHRYSLER, c.p.a., Box 212, Chatham, Ont.

HOLLAND MARSH, ONT.

Christian School will be in need of a teacher for grades 1, 2 and 3 and one for grades 4 and 5 for the 1954—55 school year. Please send applications with references to C. A. Radder, R.R. 2, Newmarket, Ontario.

HAMILTON, ONT.

Christian school needs a teacher for the lower grades in Sept. 1954. Experience in Canadian or U.S.A. schools necessary.

Please send applications to H. Vander Zwaag, 143 Florence Street, Hamilton, Ont.

GEVRAAGD

Per 1 April op goede dairy farm, dicht bij Alliston: een flinke werkman.
Moet volledige ervaring met vee hebben.
Goed loon, eigen huis, melk en tuin.
Brieven met opgaaf van ervaring aan:

A. VANDER ZWAAG,
R.R. 3, Alliston, Ontario

TE HUUR

Een 7-rooms stenen huis, 10 minuten buiten Hamilton, vlak bij school en bus. Inlichtingen bij

J. VOSKAMP,
R.R. 6, Corner Limeridge Rd. en Ottawa St., Mt. Hamilton, Ontario.

AANGEBODEN

Slaapkamer voor 1 of 2 personen of gevraagd 1 of 2 kostgangers.

A. RONDA,
17 Beatty St., Chatham, Ont., Telef. 2784-J.

APARTMENT FOR RENT

For rent apartment in Raleigh on the pavement for small family. 10 Miles out of town. Hydro, gas and water available. Send letters under no. 811, box 234, Calvinist-Contact, Chatham, Ont.

CORRESPONDENCE

Lady, Chr. Ref. (prof. Man.) seeks to correspond with gentleman in English or Dutch. Age 27—35 yr. Should be serious Christian.
Letters under no. 812, box 234, Calvinist-Contact, Chatham, Ontario.

ZAALBERG DEKENS
in kwaliteit
NUMMER EEN
Pracht dessins. Vraag prijslijst bij
WALTER VOS AND SONS
Picton, Ontario

SCHRIFTELIJKE LESSEN ENGELS

Lessen voor beginners, gevorderden en kerktaal. Ook uitspraak en correctie.

Vraagt vrijblijvend inlichtingen en proeflessen.

DUTCH INSTITUTE, Pella, Iowa, U.S.A.

ZEND EEN DUIDELIJKE COPIE
van het drukwerk dat u nodig hebt naar

THE MERCURY PRESS

124 Queen Street — Chatham, Ontario

Alle handelsdrukwerk, Programma's, Verlovingskaarten, Trouwkaarten en Circulaires, Geboortekaarten, Vloeibladen, enz. enz.

Geen prijsverhoging voor drukken in de Hollandse taal.

Holland Construction Co.

Broeikassen en Broeiramen

Moderne Woningbouw

Op- en Verbouw van gebruikte kassen

Tevens alle voorkomende reparaties

◆ ◆

Vrij advies en prijsopgave

◆ ◆

GRIMSBY — R. R. 1

Telefoon 438-J11

Wordt lid van de

ONDERLINGE ZIEKTE VERZEKERING

uitgaande van de Christian Reformed Immigration Society in Ontario

Deze Onderlinge Verzekering

- **is toegankelijk voor alle leden van de Chr. Ref. Immigration Verenigingen in Ont.;**
- **Wordt beheerd door het Provinciaal Bestuur van deze Verenigingen in Ontario, en**
- **staat onder toezicht van de regering.**

Kosten:

1 **Contributie lidmaatschap Christian Reformed Immigration Vereniging**
2 **Bijdrage Reservefonds, ingesteld op eis der regering, wordt eenmaal betaald $10.— voor gezinnen; $4.— voor inwonende kinderen boven 18 jaar; $5.— voor alleenstaande personen.**
3 **Premies:** ....
$15.— per kwartaal per gezin, kinderen tot en met 17 jaar inbegrepen
$6.— per kwartaal voor inwonende kinderen boven 18 jaar.
$6.— per kwartaal voor alleenstaande personen.

Uitkeringen:

(MAXIMUM BEDRAGEN)

1 **Ziekenhuisverpleging (3e klas "ward-rate)** .... **$150.—**
2 **Operatiekosten** .... **$200.—**
4 **Medicijnen en Rontgenfoto's** .... **$ 50.—**
3 **Bevallingen:** .... **$ 35.—**

Nieuwe immigr. die zich in 60 dagen aansluiten delen zonder wachttijd in de uitkeringen

Aan Chr. Ref. Church Co-op. Med. & Hosp. Society

190 Herkimer Street, Hamilton, Ontario

Zend ons per omgaande inlichtingen over uw verzekeringsplan
(In blokletters s.v.p.)

Naam ....

% ....

Post-adres ....

Rookt de meest populaire Nederlandse sigaren:

Vraag naar „RITMEESTER"!!!

Thans verkrijgbaar in de navolgende soorten:

„QUICK" Senoritas, per stuk 5½c
„LIVARDE" Senoritas,.... per stuk 7c
„JUNIOR" Senoritas, per stuk 8c
„REGIO" Senoritas, per stuk 8½c
„CAPO" cigar per stuk 9c
„CHIC" cigar per stuk 12c
„HALF CORONA" cigar per stuk 15c
„GALOP" cigar, per stuk 15c
„FIAT" cigar, per stuk 17½c
„MAJOR" cigar, per stuk 17¼c
„IDEAAL cigar, per stuk 20c
„GRACIA" cigar, per stuk 25c
„ILLUSTROS" cigar per stuk 28c
„GRAND ILLUSTROS" cigar, st.. 45c

Verder zijn wij importeurs van de bekende „DOUWE EGBERTS" en „NIEMEIJER'S" tabakssoorten:

Douwe Egberts:

„GOLDEN SHAG" lichte sigaretten tabak, per pond $4.00
„WHITE OX" donkere sigaretten tabak. per pond $4.00
„DRUM SHAG" halfzware sigaretten tabak, per pond $4.00
„FRIESCHE HEERENBAAI" pijptabak, per pond $4.00
„KOERS" halfzware pruimtabak, per pond $4.00

Niemeijer's:

„STERLINGHSHAG" lichte sigaretten tabak, per pond $4.00

„BLACK STAR" donkere sigaretten tabak, per pond $4.00
„HALFZWARE PRUIM" halfzware pruimtabak, per pond $3.60
„WHITE STAR" zware pruimtabak, per pond $3.60
„CLAN MIXTURE" pijptabak, per pond $4.80

Vraagt uw leverancier of schrijft naar

VAN'S IMPORTING CO.
P.O. Box 314,
HAMILTON, ONTARIO

CHATHAM FURNITURE
16 King St. W — Telef. 2326
Onze lage onkosten besparen u geld
Loop eens aan en kijk zelf eens rond
Nieuwe en gebruikte meubelen

IN DE OMGEVING VAN CLINTON:

100 Acre farm zeer goed land, alles bewerkbaar en gedraineerd, frame huis, 3 slaapkamers, full basement, badkamer, barn en implement shed, de gebouwen zijn alle in zeer goede conditie. Deze fárm moet om gezondheidsredenen verkocht worden.

80 Acre farm bij Clinton, 7-kamer frame huis, 2 slaapkamers, badkamer, barn, garage· Deze farm is te koop met stock en implements voor slechts $6200.—. Down $2500.— of $3000.—. Zeldzame aanbieding!

100 Acre bij Kinsbridge, goed land, gebouwen dienen gerepareerd te worden. Te koop voor slechts $5500.— downpayment nader te regelen.

40 Acres bij Newbury, sandy loam, 3 kamer frame huis, barn, tractor, ploeg, cultivator, disk, zijn in de prijs voor $3800.— inbegrepen· Laag down.

Zeer goed 100 acre farm bij Watford, 8-kamer frame huis, badkamer, full basement, hydro en water, barn, garage en implement shed. Prijs $14000.

75 Acre farm bij Innwood. Zeer goede clay loam land, 6-kamer frame huis, 3 slaapkamers, hydro en water. $15,000.—.

180 Acre farm bij Goderich. Zeer goede „black clay loam" land· 40 acres bos, 26 acres wintertarwe, goed huis met 5 slaapkamers. Full basement, barn, henhouse, garage, hydro en water. Prijs slechts $11,600.—. Downpayment nader te regelen.

Bij Auburn zeer goede 95 acre clay loam farm. Goed gedraineerd, 7 acre bos, 2 barns, implement shed en henhouse. Een goed stenen huis met 5 slaapkamers, badkamer, dubbele garage. Prijs slechts $9500.—, down $4000—.

JAN BOSVELD
REAL ESTATE BROKER
153 King St. W. — — Chatham, Ont.
Phone 1100 Res. Phone 6199-J

Op Findlay's Used cars lot vindt U wagens van alle merken

Het kopen van een tweedehands auto is een vertrouwenskwestie. Vraagt daarom naar onze Hollandse salesman Bill Rang, die U gaarne alle inlichtingen verstrekt.

Findlay Motor Sales Ltd.
150 Richmond St., Telefoon 226
Chatham, Ontario

PONTIAC — BUICK — G.M.C.

VERHUIZEN IS ALTIJD NAAR

Maar het wordt heel anders als U het vakkundig door ons laat doen.

U hoeft er geen hand naar uit te steken.

Hollanders verhuizen Hollanders

A. R. PREVETT
Telef. 2980
83 Centre St., Chatham, Ont.

Abonnements Formulier

Prijs drie dollar p. jaar, bij vooruitbetaling

Vul in uw naam en adres en geef het met betaling van $3.00 aan uw plaatselijke agent, of stuur het naar ons administratie-adres: P.O. Box 234, Chatham, Ontario

Naam ....

Post-adres ....

Indien nodig naam v. werkgever en adres:

....

....

WESTINGHOUSE
Radio's, Koelkasten, Fornuizen, Wasmachines, Verlichtingsartikelen
Alle voorkomende reparaties
WIJ RUILEN GAARNE IN
WHITE ELECTRIC
34 Talbot Street — Telef. 289
AYLMER — ONTARIO
Wij kunnen u in 't Hollands bedienen

Adres Verandering

NIEUW ADRES
(Vermeld steeds uw File Nummer)

Naam ....

....

Indien nodig naam van werkgever en adres:

....

Post-adres ....

TEGENWOORDIG ADRES

4545 MAY 54
REV.H.NUMAN
P.O.WYOMING
ONT.